

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.818 van 3 maart 2000
in de zaak A. 86.087/VII-19.157.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Hottatstraat 4

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van Armeense nationaliteit, op 13 augustus 1999 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 1999 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 januari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoevende partijen betekend op 30 juli 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor verzoekers, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen, beiden van Armeense nationaliteit, komen in België binnen op 26 oktober 1998, en verklaren zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 11 januari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 28 juli 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 januari 1999 tot weigering

van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motive-
ring van de beslissing genomen ten aanzien van de eerste
verzoekende partij luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 23 april 1999 op de
zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door
een tolk, die de Armeense taal machtig is.

Betrokkene, een Armeense staatsburger zou samen
met zijn vrouw XXX en hun twee minderjarige kinderen
uit Armenië gevlucht zijn omdat ze er problemen
zouden hebben gekend omwille van de half-Azerische
afkomst van betrokkenes vrouw. Betrokkene zou in 1985
zijn gehuwd met G. S. wiens vader Azeri was. Na hun
huwelijk zou betrokkenes vrouw zijn naam hebben
gedragen. Omdat zijn echtgenote bovendien afkomstig
was van Kirovakan zou ze nooit problemen hebben
gekend daar niemand wist dat ze half-Azerische was.
De problemen zouden zijn ontstaan toen men in Armenië
de oude Sovjet-paspoorten diende in te ruilen voor
nieuwe Armeense paspoorten. Dit diende te gebeuren
vóór 1999. Hoewel betrokkene zou hebben geweten dat
de Azeri-origine van zijn vrouw aan het licht zou
komen, en dit in het verleden gevaarlijk zou zijn
gebleken, zouden betrokkene en zijn vrouw toch hebben
besloten hun paspoorten in te wisselen, omdat alles
ondertussen zou zijn genormaliseerd en ze de paspor-
ten nodig hadden. Op 1 oktober 1998 zou betrokkene,
alleen, naar het bureau van paspoorten in Kirovakan
zijn gegaan om de Sovjet-paspoorten van hem en zijn
vrouw binnen te brengen. Daar zou men betrokkene
hebben gezegd dat er een probleem was en dat hij 's
anderendaags diende terug te komen. Thuisgekomen zou
betrokkene zijn opgebeld door een vriend die in het
gebouw werkte waar ook het paspoortenbureau was
ondergebracht. Deze zou betrokkene hebben gezegd dat
hij een stommitieit had begaan en onmiddellijk moest
vluchten. Betrokkene zou geld en de overige documen-
ten hebben genomen, maar toen het gezin wilde ver-
trekken, zouden drie mannen (twee in politie- en één
in legeruniform) aan de deur van hun appartement
hebben gestaan. De mannen zouden betrokkene en zijn
gezin hebben gevraagd mee te komen. Omdat betrokkene
dit zou hebben geweigerd, zou er een handgemeen zijn
ontstaan, waaraan betrokkenes vrouw een schouderbles-
sure zou hebben overgehouden. Door het tumult zouden
de burens zijn buitengekomen. Betrokkene zou de
situatie hebben uitgelegd aan de burens die hen zouden
geholpen hebben te ontsnappen. Hun buurman A. zou hen
vervolgens met zijn wagen naar Kourtan hebben ge-
voerd, waar betrokkenes oom woonde. Omdat ze ook daar
niet konden blijven, zou A. hen 's anderendaags naar
Sadoekhan hebben gevoerd van waaruit ze via Tbilisi
naar België zouden zijn gevlucht waar ze op 26

oktober 1998 aankwamen en er asiel vroegen. Betrokkene is in het bezit van zijn huwelijksakte en rijbewijs.

Er werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van betrokkenes verklaringen ernstig werd ondermijnd nadat bleek dat zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal tegenstrijdig zijn met de inhoud van de door betrokkene en zijn partner voorgelegde documenten. Zo verklaarde betrokkene met betrekking tot zijn vrouw, dat ze afkomstig was van Kirovakan. Betrokkenes vrouw verklaarde op het Commissariaat-generaal echter dat ze afkomstig is van Stepanovan, hetgeen ook in haar geboorteakte staat vermeld. In haar rijbewijs staat dan weer als geboorteakte Yerevan opgegeven. Ook vermeldt het rijbewijs van betrokkenes partner (uitgereikt in 1990) als woonplaats Yerevan, terwijl betrokkene op het Commissariaat-generaal verklaart dat ze een propiska hadden in Kirovakan. In hun vragenlijsten vermelden betrokkene en zijn vrouw dat ze na hun huwelijk in 1985 steeds in Kirovakan hebben gewoond. Met betrekking tot hun huwelijk verklaren zowel betrokkene (op de Dienst Vreemdelingenzaken) als zijn vrouw (op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal) in 1985 te zijn gehuwd in Kirovakan, terwijl de voorgelegde huwelijksakte vermeldt dat het huwelijk werd geregistreerd in Yerevan.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 januari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

1.4. De motivering van de beslissing genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 23 april 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Armeense taal machtig is.

Betrokkene, een Armeense staatsburger, is samen met haar man XXX en hun twee minderjarige kinderen uit Armenië gevlucht, omdat ze er problemen zouden hebben gehad omwille van betrokkenes half-Azerische afkomst. Betrokkene zou in 1965 in Stepanovan zijn geboren als G. S., dochter van een Azerische vader en een Armeense moeder. Betrokkene zou in 1985 in Kirovakan zijn gehuwd met de Armeen XXX. Na hun huwelijk zou betrokkene zijn naam hebben gedragen, zou niemand in Kirovakan geweten hebben dat ze half-Azerische was en zou ze nooit problemen hebben gekend. De problemen zouden zijn ontstaan toen men in Armenië de oude Sovjet-paspoorten diende in te ruilen voor nieuwe Armeense paspoorten. Dit diende te gebeuren vóór 1999. Hoewel betrokkene zou hebben geweten dat dit zeer gevaarlijk was zouden ze toch hebben besloten hun paspoorten in te ruilen, omdat het daarna niet meer mogelijk zou zijn en ze de paspoorten zouden nodig hebben. Op 1 oktober 1998 zou betrokkenes man de paspoorten zijn gaan inruilen op het paspoortenbureau. Daar zou hij de paspoorten hebben afgegeven en men zou hem hebben gezegd te moeten terugkeren. Thuisgekomen zou betrokkenes man zijn opgebeld door zijn vriend die in het gebouw werkte waar ook het paspoortenbureau was ondergebracht. Deze zou hen hebben gewaarschuwd onmiddellijk te vluchten. Omdat er in het verleden gelijkaardige gevallen zouden zijn geweest, zou betrokkene onmiddellijk hebben begrepen wat er aan de hand was. Ze zouden zich hebben klaar gemaakt maar toen ze wilden vertrekken stonden er drie mannen aan de deur (twee in politie- en één in legeruniform). Deze mannen zouden hen hebben gezegd mee te komen, doch betrokkene en haar man zouden dit hebben geweigerd, waarop een handgemeen zou zijn ontstaan waarbij betrokkene zou zijn verwond aan de schouder. Door het tumult zouden de burens zijn buitengekomen. De drie mannen zouden de burens hebben ingelicht over betrokkenes Azeri-origine, doch de burens zouden hen hebben geholpen te ontsnappen. Hun buurman A. zou hen vervolgens naar de oom van betrokkenes man in Kourtan hebben gevoerd, van waaruit ze 's anderen-daags via Tbilisi clandestien naar België zouden zijn gevlucht, waar ze op 26 oktober 1998 aankwamen en er asiel vroegen. Betrokkene is in het bezit van haar geboorteakte, haar rijbewijs en haar huwelijksakte.

De geloofwaardigheid van betrokkenes verklaringen wordt ernstig ondermijnd, doordat haar verklaringen op het Commissariaat-generaal tegenstrijdig zijn met de inhoud van de door betrokkene en haar man voorgelegde documenten. Zo kan vooreerst getwijfeld worden aan de authenticiteit van de door betrokkene voorge-

legde geboorteakte. Daarin vindt men immers terug (op verschillende pagina's) dat betrokkene geboorte werd geregistreerd op 20 juli 1965, terwijl als uitreikingsdatum van de geboorteakte 20 juni 1965 wordt vermeld. Aangezien dit het enige document is dat betrokkene beweerde origine kan staven ondermijnt dit gegeven reeds op een zwaarwichtige wijze betrokkene geloofwaardigheid.

Vervolgens verklaarde betrokkene dat ze afkomstig is van Stepanovan, hetgeen ook in haar geboorteakte staat vermeld. In haar rijbewijs staat dan weer als geboorteplaats Yerevan opgegeven, waarvoor betrokkene geen plausibele verklaring kan geven. Betrokkene man beweerde dan weer dat zijn vrouw afkomstig is van Kirovakan. Hoewel betrokkene in haar vragenlijst verklaart sinds haar huwelijk in 1985 steeds in Kirovakan te hebben gewoond, staat in haar rijbewijs, dat in 1990 werd afgeleverd, dat haar woonplaats Yerevan is.

Met betrekking tot hun huwelijk verklaren zowel betrokkene (op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal), als haar man (op de Dienst Vreemdelingenzaken) in 1985 te zijn gehuwd in Kirovakan, terwijl de voorgelegde huwelijksakte vermeldt dat het huwelijk werd geregistreerd in Yerevan.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door (haar) het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 januari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden

opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat, overeenkomstig artikel 70, § 3, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, collectieve verzoekschriften aanleiding geven tot het betalen van zoveel malen het recht als er verzoekers zijn; dat op het verzoekschrift tot schorsing fiscale zegels zijn aangebracht ter waarde van 7000 frank terwijl het twee verzoekende partijen betreft; dat de verzoekende partijen evenmin zijn ingegaan op het uitdrukkelijk verzoek van de griffie van 15 september 1999 ter voldoening van het bijkomend recht van 7000 frank; dat ambtshalve vastgesteld wordt dat de vordering van de tweede verzoekende partij niet overeenkomstig de ter zake geldende procedurevoorschriften is ingediend; dat het beroep van de tweede verzoekende partij niet op de rol kan worden gebracht;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert :

"doordat, eerste lid, het belangrijkste element in de bestreden beslissing bestaat uit de overweging dat er getwijfeld moet worden aan de authenticiteit van de geboorteakte van mevrouw XXX (meisjesnaam S. G.

R.). Als motief wordt gesteld dat betrokkene geboren is op 20 juli (volgens haar geboorteakte) maar de geboorteakte werd geregistreerd op 20 juni 1965, hetgeen volgens het CGVS onmogelijk is.

Deze argumentatie heeft geen feitelijke grondslag en is manifest onjuist.

De geboorteakte vermeld(t) 31.05.1965 als datum van geboorte en niet 20 juli 1965, zoals verkeerdelijk werd gesteld door het CGVS. Als datum van de afgifte werd gesteld 20.VI.1965 en niet 20 juli zoals opnieuw verkeerdelijk door het CGVS wordt gesteld.

De argumentatie van de verwerende partij omtrent het belangrijkste element van het dossier dat de etnische origine van de betrokkene bewijst, is aldus manifest onjuist en het CGVS draait de feiten om en schendt bovendien de bewijskracht van het neergelegde document.

Het middel is aldus gegrond.

Alhoewel er geen noodzaak meer bestaat om de verdere argumenten van de bestreden beslissing te ontkrachten, gelet op de manifeste onjuistheid van het belangrijkste argument van het CGVS, willen de verzoekende partijen het volgende formuleren.

(tweede lid) De vermelding op het rijbewijs waar als woonplaats Erevan werd aangegeven betrof enkel een woonstkeuze om het rijbewijs te kunnen bemachtigen en niet de effectieve verblijfplaats.

(derde lid) Hun huwelijk in de zin bedoeld door de verzoekende partijen, was het huwelijk volgens de traditie en dat heeft plaatsgevonden in Kirovakan, maar de inschrijving, volgens de Armeense wetgeving het officiële huwelijk, is gebeurd in Erevan. Er is geen sprake van een tegenstrijdigheid.";

4.2. Overwegende dat de kritiek omtrent de authenticiteit van de geboorteakte verband houdt met de beslissing die genomen is ten aanzien van verzoekers echtgenote XXX; dat zoals uit sub 2.2. blijkt de vordering van XXX niet op rechtsgeldige wijze werd ingediend, zodat de Raad van State niet vermag hiermee rekening te houden; dat het "eerste lid" van het enig middel niet dienstig kan worden aangevoerd;

4.3. Overwegende dat verzoeker in een "tweede en derde lid" de twee motieven van de bestreden beslissing tracht te weerleggen met verklaringen die hij had kunnen doen gelden tijdens het verhoor van 23 april 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal; dat uit het

verhoorblad niet blijkt dat verzoeker van deze gelegenheid heeft gebruik gemaakt om de onduidelijkheden, in verband met de woonstkeuze om het rijbewijs te kunnen bemachtigen en de plaats van de inschrijving van het huwelijk, te verklaren; dat op de kandidaat-vluchteling de verplichting rust zijn volledige medewerking te verlenen aan het onderzoek voor de vaststelling van de feiten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet op de hoogte was van deze verduidelijkingen, zodat hij in redelijkheid de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 januari 1999 kon bevestigen; dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat het enig middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drie maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.